

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

CELEBRACIO DELS 10 ANYS DEL GR

CAP DE REC (CERDANYA)

30 d'abril 1995

HORARI PREVIST

Sortida de Vilanova i la Geltrú	6,00 h
Sortida túnel del Cadí. esmorzar	9,00 h
Refugi Cap de Rec. arribada	11,00 h
La Tossa Plana. sortida	12,00 h
Refugi Cap de Rec. sopar	21,00 h
dormir	22,00 h

1 de maig 1995

Refugi Cap de Rec. esmorzar	7,00 h
inici marxa	8,00 h
Estany de l'Orri. reagrupament	9,30 h
	9,45 h
Barraca dels Caçadors. reagrupament	10,30 h
	10,45 h
Molí. reagrupament	12,00 h
	12,15 h
Refugi Cap de Rec. final d'etapa	15,00 h
Sortida cap a Vilanova.	17,00 h
Vilanova i la Geltrú.	22,00 h

Notes.-

**** Si us plau, sigueu puntuals, respecteiu els reagrupaments i vigileu que hi sigui tothom.**

DESCRIPCIÓ DEL RECORREGUT DE LA 58ª MARXA DE REGULARITAT DE CATALUNYA

La marxa comença al mateix **Refugi de Cap del Rec**, situat al costat del petit rierol de l'Orri, que va cap a **Aràns**.

- Sortirem del costat de la font que hi ha darrere del refugi, i allí ja comencem la pujada per un caminet que segueix per l'esquerra el rierol. El camí puja, fins que arriba a trobar-se amb un altre camí que agafarem cap a l'esquerra. La pujada es suavitza, i ens endinsem més en el bosc.
- El camí que hem agafat va seguint pel costat de l'Orri, i va agafant alçada. Podrem observar com el rierol rega els prats situats a l'oest.
- Una miqueta allunyades s'hi troben les ruïnes que temps enrera varen formar part de l'antic refugi. A tots costats hi podem veure el bosc.
- Arribarem a una nova cruïlla, i ens trobarem amb el "camí vell del Bradell". A aquest camí se l'anomena també "autopista", ja que és un camí força ample, i, a l'hivern, forma part de les pistes d'esquí de fons. (un rètol us indica "0,9 Camí Vell 1,7", és senyal de les pistes). Davant nostre apareix **La Tossa Plana**, i si us gireu, podreu contemplar a través del bosc la **canal Baridana**. Seguirem a l'esquerra.
- Pel que fa a la vegetació, l'arbreda és la mateixa d'abans. Més endavant el camí comença a planejar i en aquest tros és d'allò més agradable i confortable (aprofiteu aquí per a recuperar forces i no en gasteu d'inecessàries). En un punt del costat esquerre hi surt un

petit corriol i a l'altra banda hi ha una clariana: hem de seguir recte. Aquí ja podem trobar-nos amb la *Falsa Ginesta*.

- Creuarem un rierol i seguirem el camí. En un altra jornada, quan torneu per aquests boscos, si pareu atenció, podreu observar els ocells que viuen en aquests contorns: *cucuts*, *picas-soques*....

- El camí va fent tomb, ara en direcció a **La Tossa Plana**, ara cap el **Monturull**, (que podrem albirar des d'una de les clarianes que a poc a poc van dominant sobre el bosc).

- Arribem a la pista que porta de **Cap de Rec a Pollineres** i als **Estanys de la Pera**. La seguim cap a la dreta, en direcció E-N.

- Tot seguint endavant per la pista podem divisar les carenes de la serra de Calm Colomer, mentre podem observar les vaques i els cavalls que tranquil·lament fan la pastura d'estiu.¹

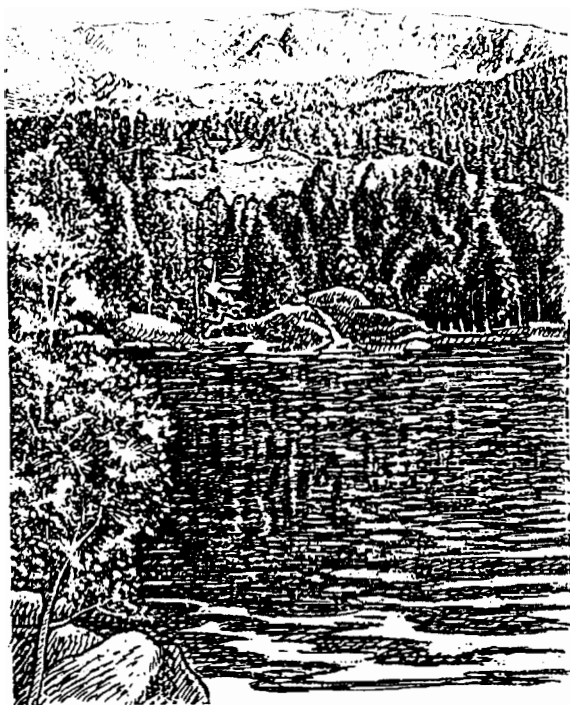
La Serra del Cadí, una de les més representatives de les nostres terres catalanes, se'ns presenta en tota la seva dimensió. Més a l'esquerra el **Comabona**, **Les Penyes Altes de Moixerò**, **La Tossa d'Alp**.

1. L'ofici de pastor és encara una font de beneficis per als poblets del Pirineu: són molts els pagesos que han seguit mantenint el bestiar per tradició familiar, una tradició però, que mica en mica va decaient i que provoca a vegades, que els petits pobles del Pirineu siguin abandonats pels joves que troben més atractiva la ciutat.

Però per sort, no tots han abandonat el seu ofici i segueixen duent els seus cavalls, vaques a les pastures d'estiu, on s'hi estan, amb la vigilància del pastor, tot el temps de calor fins que a la tardor el fred els farà tornar als estables, on s'hi estaran tot l'hivern.

Els prats de pastures són el paisatge més extens d'aquests indrets. Aquestes pastures són adobades de forma natural durant tota l'època en què els animals poden passar-lo al camp, així l'herba creix intensament.

- Quan trobareu un petit rierol que baixa, abans de travessar-lo, hem de girar a l'esquerre per un corriol que puja per unes roques del marge. La vegetació en aquest indret és de ribera i el camí entra en un bosc que a l'inici es troba molt degradat. Malgrat tot podem trobar-hi les "Violes de Llop". Mica en mica el bosc guanya en qualitat, fins a convertir-se en un paisatge bellíssim, junt a uns plans que formen alguns aiguamolls i torberes.
- Aquí podem entretenir-nos del paisatge mentre esmorzem. Cinquanta metres més enllà, travessat el rierol per un pedruscall granític hi ha l'estany de l'Orri (2160 m).

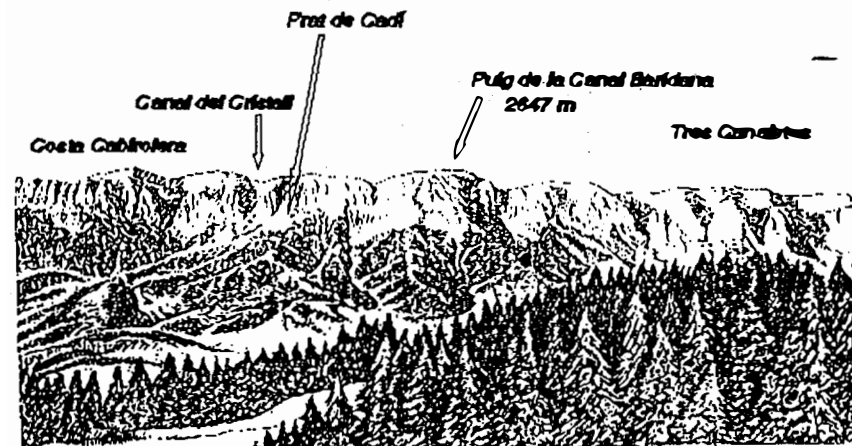

Estany de l'Orri, al fons la Tossa Plana de Lles.

- Travessant una petita tartera, agafem el camí que surt de la morrena de l'estany en direcció sud. El camí ens portarà de nou a la pista.

Abans d'agafar-la convé contemplar la panoràmica de **Cap de Rec**, que fa força estona hem deixat, i també el Cadí al fons, muntanya que ens acompanyarà durant tota la caminada. La perspectiva que ens ofereix, ens fa recordar els versos que li dedicà Jacint Verdaguer:

La Serra del Cadí, vista des de Cap del Rec

*"Es del Cadí la serralada enorme
ciclòpic mur en forma de muntanya
que serra el terraplè de la Cerdanya
per on lo Segre va enfondint son llit"
("Canigó" , cant IV)*

- Entrem de nou a la pista i la seguim cap a l'esquerra.
- En un petit collet, a la dreta hi queda el gran **Pla de la Molina**, limitat al S pels boscos del Serrat de Verdú. Des d'aquest indret la vista és esplèndida: a l'est hi tenim el lloms de la **Serra de la**

Carabassa, (muntanya característica que es diu d'aquesta manera perquè en té la forma i quan el sol es pon agafa una tonalitat carabassa), i a la seva dreta el **Coll d'Engorgs**

- Seguint la pista, ja de baixada i enmig d'un retomb, s'agafa una pista que ve de l'esquerra i que continua baixant. La pista forma part del circuits d'esquí de fons, i s'anomena "El Tubo", per la seva forma característica. Amb neu és una pista estreta i amb bastant pendent, a on els grans esquiadors podem demostrar les seves habilitats i els "novatos" estavellar-s'hi cada vegada que hi passen.

- Deixem el camí que fins ara dúiem i n'agafem un altre a la dreta que puja suaument: som enmig de prats, que s'anomenen els "radots del Ferrer".

- Deixem un camí a la esquerra que va al **Clot del Sassa**, un indret interessant, i que ara a nosaltres no ens interessa. Seguirem recte pel mateix camí.

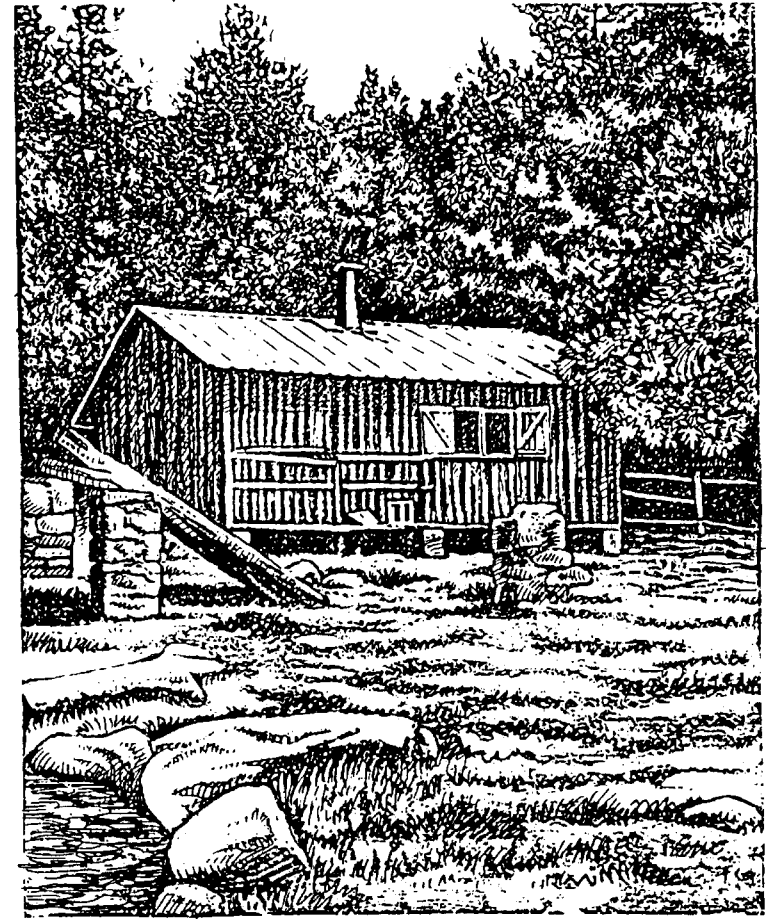
- Travessem un rierol i arribem a la **Cabana dels Caçadors**, una petita caseta de fusta, que fa el servei de refugi: disposa de llar de foc i llits. La deixem a la nostra dreta i continuem, el camí segueix. Poc després d'un trencall, que ens portaria també al **Clot del Sassà**, entrem als prats, uns prats que estan marcats per filades de pedra. Dins d'aquests prats que voregem principalment per la seva part més alta, podem veure pasturar vaques i cavalls. Al fons i tornem a veure el **Cadí** en les seves vessants del costat nord.

- El camí, que no està precisament marcat dins els prats, té tendència a baixar, i es travessa en direcció sud-est fins arribar, passant per una espècie de passos entre les tanques de pedra, a la seva part més baixa.

- D'aquest punt, el camí baixa dret fent ziga-zagues pel costat dret del torrent o rierol que surt del prat, fins que arribem a una pista, que prendrem en direcció esquerra (NE).

- Al cap d'una estona el camí s'endinsa al bosc vorejat de magnífics arbres. Al poc tros a la dreta ens hi apareix un rec, que al cap de poqueta estoneta creuarem.

- Seguim recte tot deixant enrera el **camí de Salamí** que baixa per la dreta.

Cabana dels Caçadors.

- Trobem una clariana al bosc i el camí aleshores comença a pujar fort. Uns rierols baixen, si el temps ha estat de bona pluja.

- A mesura que anem pujant, anirem veient davant nostre el massís de la Carabassa que ja hem esmentat abans. Una mica més lluny en veurem una altra a l'esquerre, es tracta de **La Muga**.

- Un cop dalt, el camí planeja i continuem en direcció E. Aviat travessarem un petit rierol.

- Poc després el camí comença a baixar, i al cap de poca estona ja

tenim a la vista tota la **Vall de la Llosa**, i com a rerefons de la vall es distingeixen els cims que emmarquen la **Portella Blanca d'Andorra**.

- En una cruïlla agafem el camí de la dreta: comença una baixada on es veu la descomposició del terreny que forma una sorra granítica: aquest és un camí molt malmès per la pluja i el pas dels animals de pastura.

- Arribats a un punt veiem un camí que sembla continuació del que veníem. Aquí hem de començar la baixada en fort pendent fins a la vall. Aquest és l'únic punt de pas per arribar a la vall de la Llosa, i, malgrat el seu estat, és el que ens va bé.

- Comencem a baixar, prenent atenció. A mitja alçada, seguim un corriol que planeja una mica, però després segueix baixant fort.

- Finalment i després d'una gran baixada, que sembla un "tobogan", arribem als prats de la **Vall de la Llosa**. Haurem baixat uns 250 m. La vegetació és bastant diferent de la que hem deixat dalt, amb arbres de fulla caduca, com els *roures* o *faigs*, i sobretot també pel que fa a la flora. Aquí podem trobar *violetes*.

- No hem de travessar el riu, el seguim per la seva banda dreta, tot baixant, seguint un camí que el voreja, i que s'endinsa en un bosquet.

- Travessem un rierol afluent del curs principal per un pont de fusta, una miqueta "nyigui-nyogui" però que us aguantarà perfectament. Una gran esplanada i una font al mig ens fa l'aspecte d'un lloc adient per fer-hi una acampada. Nosaltres continuarem travessant aquest pla per anar a buscar els dos ponts pels quals cal travessar el riu de la Llosa.

- Ponts de fusta que travessen els dos braços que forma aquí el riu de la Llosa. Agafem a l'altre costat el camí que ens portarà tot seguit a la pista que de **Viliella** portaria seguint-lo vall amunt, fins al final de la vall, al **prat Xiuxirà**, prop de la **cabana dels Esparvers**, i més enllà fins a la **Portella Blanca**. El fons de la vall s'emmarca sempre amb el cim de la **Muga**.

Agafem la pista de baixada, tindrem el riu sempre a la nostra dreta. Al costat esquerre del camí, un corriol ens portarà a una cabana de pastors. A l'altre costat i a l'alçada del riu unes runes són l'únic testimoni d'una farga que va funcionar en aquesta vall.

- La pista va baixant, però més lentament que no ho fa el riu, que va quedant molt avall. De nou tornarem a divisar la serralada del Cadí enfront nostre i ja davant mateix, a l'altre costat del riu, el **Castell de la Llosa**.

- Ens hi dirigim prenent un corriol que surt a la dreta, deixant la pista. El corriol baixa fins el riu. Des d'aquí podem veure el petit saltant que forma el riu: és el **Salt de la Vaca Morta**.

- Travessem el riu pel pont i arribem al prat de sota de l'**Ermita dels Angels** i al castell de la Llosa, amb alguns *freixes*. Davant mateix, "**La Llosa**", una gran massa pètria, que com un bony s'aixeca tancant la vall, i que ha donat nom a l'indret. Podem distingir l'**ermita dels Angels**: de construcció gòtica -de l'època del primer gòtic-, i les restes del **Castell**. La visió que es té de la part de la **Vall de la Llosa** que transcorre per sota, on l'home ha efectuat conreus, es presenta ben diferent de la que acabem de deixar.

- Retornem de nou a la pista travessant el riu per dos ponts, i baixem vorejant la Llosa. Poc després tindrem a la vista les cases de la Llosa, que s'han construït al redós d'aquesta forma natural.

Molí.

- Deixarem la pista principal poc abans d'arribar a les cases de **Can Jan de la Llosa** i **Cal Diligent**, i agafarem un camí que ve de l'esquerra. Tot seguit passarem pel costat d'uns avellaners i dels "prats de La Llosa".

- Seguim pel camí, deixant enrera una cruïlla a la dreta que ens portaria a la masia de Can Gasconet que es veu a tocar.

- A una cruïlla deixem la pista i agafem un camí a la dreta, en baixada, fins que creua el riu uns metres més avall del salt del molí, un saltant d'aigua acanalat i que passa per sota de la casa del molí. L'indret és d'interès, no tan sols pel gorg que s'ha format en aquest saltant, sinó per la visita de les instal·lacions que queden del molí i dels recs d'alimentació.

Aquí dinarem i podrem aprofitar l'estona per inspeccionar-lo.

- Després agafarem pel camí que puja entre *avellaners* i *bedolls* fins arribar a la pista que va de Viliella fins a les cases de la Llosa. Tirem cap a l'esquerra i la seguirem fins arribar al poble de **Viliella**. La pista es va enlairant a poc a poc i ens ofereix unes magnífiques visions damunt la vall de la Llosa.

Al mig hi veiem les cases d'en **Vilar**, el riu, els *pollancre*s fent-li costat, i la pista que porta a **Coborriu**, que es veu a mig aire a l'altre costat de la vall. Els camps es troben ben delimitats, i a un costat l'ermita mig enrunada de Sant Marc, que dona nom a la **Plana de Sant Marc**.

- El poble de **Viliella** apareixerà davant nostre. Si us gireu podreu albirar tota la vall que hem anat baixant i al fons els cims que la tanquen. Les cases del poble, nascudes cadascuna al seu moment, se'ns presenten a la vegada hospitalàries i buides, el campanar és el primer que veurem en aquesta caminada. Les teuladesicolorides pel pas del temps harmonitzen amb el paisatge que les envolta. Quasi a la fi del poble un abeurador-safareig pel bestiar dona una aigua molt bona, i és bo d'agafar-ne.

- Sortim del poble per la pista, cal seguir-la un tros fins arribar a una cruïlla.

- Agafem el corriol que surt a la dreta, i que puja.

- Al poc temps un altre camí surt a la dreta, l'agafem. El camí puja

seguit i fent revolts; en alguns trossos es pot veure que està empedrat, el que ens fa pensar que ha de ser molt antic i que ha estat molt transitat: efectivament estem passant per l'antic camí del Cap del Rec.

- En arribar a un collet agafem un trencall que segueix pujant cap a la dreta. El camí tot pujant porta cap a una coma que tenim davant "**Les Castelles**", des d'aquest punt veurem al fons el poble de **Lles de Cerdanya**, i més al fons i darrere d'aquest, la tancada **Vall de Bastanist**, a l'esquerra **Montellà de Cadí**, i més a la seva esquerra tota la plana i muntanyes de la **Cerdanya**.

- Continuem per aquest camí, amb vegetació escassa i típica dels terrenys sorrencs, ginesta o falsa ginesta, avellaners. Quan hi passeu - que serà per la tarda i quasi a l'estiu- potser escoltareu pertot arreu el cant dels grills.

- A mesura que anem pujant podem veure millor la vista de la **Cerdanya**. El camí fa unes giragonses tot pujant, fins que veurem de nou la **Tossa Plana** i a la nostra esquerra l'actual carretera de pujada al Cap de Rec, i el camping "El Temple del Sol".

- En arribar a uns prats es torna a veure **La Carabassa** i el pic de l'entorn. Els prats són una zona de mulleres, que cal travessar pel millor lloc possible. El camí sembla desdibuixar-se una mica, però s'ha de travessar primer pel costat S, acostant-nos a un bosc de pi negre, i després encarar-nos en direcció N, enfocant la vista cap a un **Orri** que es veu damunt d'un turonet. Al costat mateix hi ha el camí. - Un cop travessada la zona de mulleres arribem al final dels prats, on comença un camí, i que passa per entre parets de pedra. Una tanca pel bestiar ens marca el punt d'arrancada, amb els prats.

- A uns 20 m de la tanca, damunt del turonet, trobem un **Orri**, petita construcció de pedres per servir d'aixopluc aprofitant un ressalt rocallós.

- Reprenem el camí i seguim pujant. Anirem a parar a un altre camí que agafa la direcció N-NO, que anirà endinsant-se dins el bosc, on gaudirem d'una agradable fragància i frescor.

- En arribar a una clariana podrem veure el poble de **Viliella** a la dreta i molt avall. Nosaltres seguirem pel mateix camí que travessarà el torrent de **Viliella**, i poc després ens trobarem amb un camí que

ve per la dreta i que puja d'aquesta població.

- Girem a l'esquerra, seguim ara el camí GR, i anirem per mig aire de la formosa vall que porta al rierol de **Viliella**. Haurem de travessar dos cops un reixat del bestiar i després serem quasi a tocar el rierol, haurem de anar-lo a buscar.

Refugi de Cap del Rec.

- Travessem el rierol pujant cap a la esquerra, i seguim per un petit

corriol de gespa emmig del bosc.

- El camí continua per enmig de la llenca de terreny que poc a poc s'anirà eixamplant, que formen el rierol que acabem de creuar, i un altre que també hem de creuar tot seguit.

- Continuem seguint el camí pel GR, a través dels prats, que pugen suaument.

- Arribem al capdamunt d'un gran prat: és el **Tossal de la Guilla**. Un arbre ajagut us pot fer pensar que seguint el seu bon i meravellós exemple, vosaltres també us podríeu ajeure i admirar tot el que us envolta, i que ja coneixeu perquè ho heu anat veient al llarg de tota la caminada; és l'última oportunitat de gaudir-ne, ¿fem-ho una estoneta?, ep!, però si no voleu perdre la regularitat, haureu de fixar-vos en el temps que hi passeu, i si us cal, torneu-hi un altra ocasió.

- Sortim del prat, continuant en la mateixa direcció O, com havíem arribat abans, i seguint el GR.

- El camí-GR ens portarà ja a entrar dins el bosc, un bosc tancat, on la llum del sol hi entra breument, fregant les copes dels arbres, alguns d'ells morts i degradats. El camí-GR pujarà entre frondoses i espesses boscúries, a voltes algunes clarianes ens enlluernaran el rostre al passar.

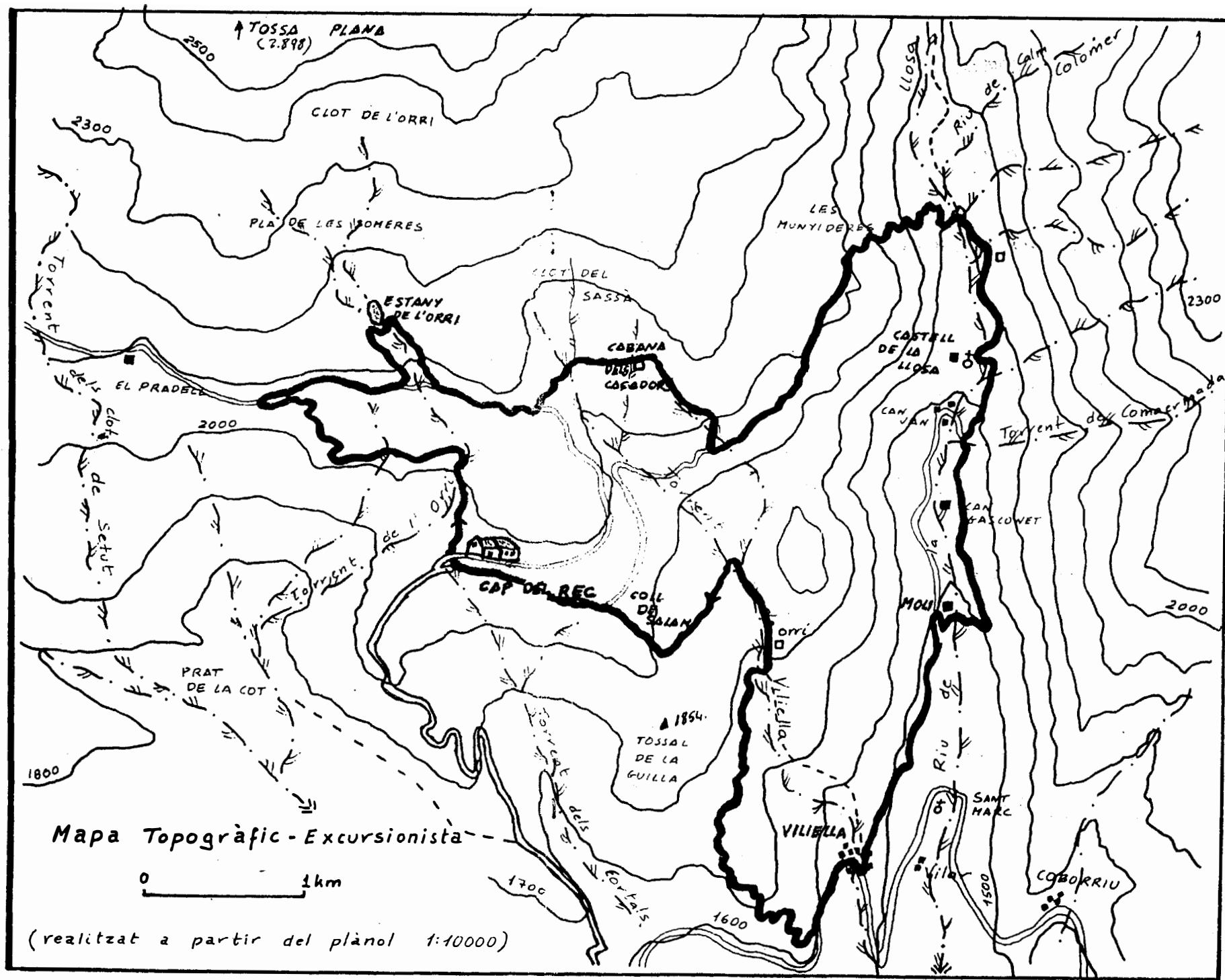
- Arribem a una cruïlla, **El coll de Salamí**, que forma una clariana dins el bosc: a la dreta aniríem cap a la **cabana dels Caçadors**, nosaltres anirem en sentit contrari.

- Així que girem a l'esquerra en direcció O, i agafem la pista-GR.

- Seguint la pista, el sol es deixa veure cada cop més: això significa que estem arribant de nou als prats: quan només resten pocs metres tornem a veure el refugi de **Cap del Rec**.

L'arribada és a tocar; darrera queda una llarga jornada d'esforç i satisfacció. El cansament acumulat us passarà en un no res si fruiu de la festa que seguirà.

CAP del REC - VALL de la LLOSA

PERFIL DE LA MARXA CAP DE REC (CERDANYA)

